

kerüljön be. Az összes többi, amit megfogalmazott a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság, természetesen úgy történik.

Leszkovszki Tibor:

Kérdése kinek van?

Katona Csaba:

Kérdezem, van-e szabályozva az önkormányzatnál, hogy hány felsőfokú végzettség megszerzését támogatja az Önkormányzat?

Leszkovszki Tibor:

Nincs szabályozva.

Vámosi Tibor:

Kérdezem, mióta dolgozik a Hivatalban, a Hivatalból mennyien tanulnak esti, illetve levelező tagozaton.

Leszkovszki Tibor:

Elnézést kérek, de az ilyen kérdéseket illik feltenni testületi ülés előtt, mert ha most azt fogja mondani a Hivatal szakértője, a Hivatalvezető, hogy nem tudom, vagy mond egy hasszámot, s két hét múlva rá van bizonyítva, hogy kettőt tévedett, akkor ugyanabban a helyzetben vagyok. Nem hiteles az információ. Képviselő Urat kérem, ismételje meg kérdését.

Vámosi Tibor:

Mióta dolgozik a Hivatalban?

Domokos István:

Az anyagban le van írva, 1996. januárja óta.

Vámosi Tibor:

Ez idő alatt járt iskolába?

Leszkovszki Tibor:

Igen, most végzett.

Vámosi Tibor:

Tehát amióta itt dolgozik, végig tanult.

Megközelítőleg hány fő tanul most a Hivatalban szervezett oktatásban?

Leszkovszki Tibor:

Amikor a Jegyző Úr szerződést akar kötni a továbbtanulóval, mint a munkáltatói jogkör gyakorlója, én csak annyit szoktam kérdezni, hogy a fedezet megvan-e, hogy tiszta és egyenes legyen a kép. Kb. két hónappal ezelőtt volt a Képviselő-testület előtt egy kimutatás keretében 12-14 fő, táblázatos formában leírva, hogy kik fejezték be a tanulást ebben az évben, kik maradnak benne, erre a költségvetési rendeletben a Testület biztosított összeget. Ebbe az összegbe nem fér már bele a kolleganő, azért van itt az anyag a Képviselő-testület előtt. Az a keret, ami jóvá van hagyva a továbbtanulás finanszírozására a Hivatalon belül az bővítendő az ő általa kezdett iskola terheinek megfelelően.

V á m o s i Tibor:

Az utolsó kérdésem az volna, hogy a Városgazdálkodási Iroda kér-e helyette egy dolgozót, amikor elmegy tanulni, mert akkor nem tudja ellátni a feladatát, tehát a kieső munkaerőt tudják-e pótolni?

L e s z k o v s z k i Tibor:

Irónikus lehet a válaszom, de a kérdésre nem tud a Tulipánt Úr válaszolni, mert kettő hónapja kapta meg a kolleganőt, azóta dolgozik ott, tehát azt mondom, hogy a betanulás, bedolgozás napjait éli szorgalmasan, akkor ez a kérdés nem megalapozott. Ezt Képviselő Úr nem tudhatta, mert az Önkormányzati Szervezési Irodán, miután végzett, akkor került áthelyezésre a Városgazdálkodási Irodára.

Dr. B a r i c z a Sarolta:

Elolvastam alaposan az anyagot, de mégis azt kérdezem, ha ő most végezte el az egyik iskolát, akkor most az Önkormányzatnak, illetve a Hivatalnak nem az-e az érdeke, hogy amit eddig megtanult, az most kamatoztassa, vagy az az érdeke a Hivatalnak, hogy azonnal továbbtanuljon? Amit Jegyző Úr leírt, általánosnak érzem, a részletkérdések ebből nem derülnek ki.

(16,15 Surányi Pál visszajött, a létszám: 17 fő)

Dr. F e k e t e Antal János:

Ebben a megközelítésben azért javasoltam a kolleganőnek, hogy továbbtanuljon, illetve a Testülethez forduljon támogatásért, mert ugyanezen a vonalon megy tovább egy magasabb szintű képzésben. Most esik egybe az a lehetősége, hogy fiatal még, ugyanezzel a lendülettel tud végigmenni, most van lehetősége, most vették fel. Nem arról van szó, hogy végzett egy irányban, s most egy másik irányt akar hozzá felvenni, hanem ugyanezt az irányt szeretné folytatni magasabb szinten.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Vélemény, észrevétel?

K a t o n a Csaba:

Azért kérdeztem, hogy van-e korlátozva, hogy adott esetben mennyi főiskolai, egyetemi, tehát felsőfokú végzettség megszerzését teszi lehetővé az Önkormányzat, mivel tudomásom szerint a legtöbb munkahely maximum egy főiskolai végzettség elérését támogatja. Elég nagy ellentmondásnak látom, legalábbis egy kicsit nonszensznek, hogy egymás után több főiskolai végzettség megszerzését támogatják itt az Önkormányzatnál. Ez viszonylag nagy megterhelés és nagyon sok olyan diák van Várpalotán, akinek a szülei állják a főiskolai tanulmányokat. Ezért tartom nonszensznek egy kicsit azt, hogy egymás után két felsőfokú végzettség megszerzését is támogatjuk.

D o m o k o s István:

Nem véletlenül fogalmazta meg a Jogi és Ügyrendi Bizottság, hogy a költségvetésbe minden évbe be kell építeni egy olyan összeget, ami fedezi a továbbtanulási kérelmeket. Én egyetértek azzal, amit Jegyző Úr elmondott: az illető hölgy fiatal, lendületben van. Én azt hiszem az Önkormányzatnak érdeke,

hogy minél magasabb képzettségű személyek dolgozzanak a Hivatalban. Magam részéről egyetértek azzal, hogy a kérelmet támogassuk.

J á m b o r Attila:

Ahol Domokos István Képviselőtársam befejezte, ott folytatnám. Azt mondta, hogy az illető hölgy lendületben van. Mi is lendületben vagyunk, amikor biankóra vállalunk dolgokat. Én azt mondom, hogy ezeket a dolgokat jobban meg kell gondolni, mert egyfelől természetesen a szívünk az övé, de a pénztárcánk nem. Nagyon egyetértek Katona Csabával a tekintetben, hogy az első diploma megszerzését szociális érzékenységi alapon is meg lehet fontolni, meg lehet támogatni, de a másodiknál már óvatosan kell bánni ezekkel a dolgokkal, mert én úgy gondolom, hogy nem kevés pénzről van szó, ez az egyik, a másik pedig az, hogy ha valaki végigtanulja az életet, vagy legalábbis az életének egy jó részét, ám tegye, de ne a közösség terhére támaszkodva. Elhangzott, hogy bizony vannak diákok, akik csak és kizárólag a szülői háttérre tudnak támaszkodni, s akkor ők miért ne kaphatnának támogatást.

K a t o n a Csaba:

Én azért is mondom ezt, mert el lehet dönteni, hogy én erre az egyetemre akarok menni vagy arra az egyetemre akarok menni. Ha az első diploma megszerzését támogatja az Önkormányzat, akkor már el lehet dönteni először, hogy én a jogi egyetemre akarok menni, vagy pedig a főiskolára.

S u r á n y i Pál:

Részben egyetértek az elhangzottakkal, részben nem. Én is néhányszor szorgalmaztam már, illetve azt mondtam, hogy szerencsésnek tartanám, ha nem az lenne az általános gyakorlat, hogy felveszünk szakképzetlen embert, s aztán itt folyamatos tanulás után megszerzi a megfelelő végzettséget. Az eddigi gyakorlat általában azt mutatta, hogy a Testület is támogatta ezeket a kérelmeket. Én a magam részéről azt mondom, hogy ahhoz lehetnének következetesebbek, ha azt a véleményt mondanám még el - lehet, hogy amit mondok, az a gyakorlat - olyan munkaszerződéseket kellene kötni azokkal, akiknek a támogatást adjuk, hogy megfelelő ideig ennél az intézménynél kamatoztassa a megszerzett tudását. Ha a diploma megszerzése után is tényleg a Hivatalnak hosszú távon dolgozója lesz, akkor végül is vissza tudja a városnak adni ezt a befektetett összeget a munkájával. Nem lenne azonban szerencsés, ha egy-két év múlva a versenyszférában elhelyezkedve kamatoztatná tudását, mert akkor tulajdonképpen kidobtuk az ablakon a pénzt. Ha olyan munkaszerződés köttetik, hogy valamennyi ideig előírjuk, hogy itt dolgozzon a Hivatalban, akkor én támogatni tudom a kérelmet.

(16,20 dr. Szőke László visszajött, Bátor Antal kiment, a létszám: 17 fő)

L e s z k o v s z k i Tibor:

Lehet, hogy én rosszul tudom, de maximum annyi időt lehet kikötni, amennyi idő volt a támogatás és annyit visszatérítésre, amennyit fizettünk neki, de ha elmegy a versenyszférába dolgozni, akkor ezt zsebből kifizeti - nem ő, hanem aki alkalmazza.

Nekem az a problémám, hogy az oktatási formát, amit választott, nehezen viselem el, s ezt most nem kifejezetten rá mondom, hanem aki esti tagozatra jár. Nem Várpalotán vannak ezek az intézmények, s egy héten itt vannak kettő napot. Aztán vizsgánként 4 nap szabadság, magyarul egy évben ha nagyon jó indulatú vagyok, azt tudom mondani, hogy 60-65 munkanapot bent tölt a hivatalban. Ezzel kell számolni, amikor arról van szó, hogy sokan vagyunk, kevesen vagyunk, mert amikor elindul a vizsgaidőszak, s mindenki aki tanul vizsgaidőszakon van; esti tagozat esetében elmegy szerdán, s visszajön hétfőn. A dolognak nem csak anyagi oldala van, hanem van egy olyan oldala is, hogy szűkebb-tágabb kollektíva dolgozik helyette - ezt bizony tudomásul kell venni.

Domokos István:

Magam részéről nem tudom azt támogatni, hogy az első diploma megszerzését támogassuk csak, mert ezzel leblokkolnánk a továbbtanulási lehetőségeket.

(16,25 Bátor Antal visszajött, a létszám: 18 fő)

Csővári János:

Mindig nehéz az ilyen döntés, mert az ember szeretné egyfelől azt, hogy minden fiatal lehetőség szerint diplomát szerezzen, aki tud és aki akar, de én is azzal értek egyet, amit most Polgármester Úr, Katona Csaba, illetve Jámbor Attila mond, hogy valahol meg kellene húzni a határt olyan értelemben, hogy a Polgármesteri Hivatalban kik azok, akikre számíthatunk. Szeretnék mondani egy példát: a Jánosiné Izsó Ildikót azért támogattam én személy szerint, mert tudom, hogy számítani lehet rá hosszú távon, hiszen ő itt élte le az életét, ő a versenyszférába nem fog elmenni. Kitűnő, akár irodavezető, akár jegyző, aljegyző, bármilyen beosztású ember lehet a jövőt illetően. Most bocsánat, hogy ilyeneket mondom, megbetegedhet valaki, értjük, hogy miről van szó, nyilván nem szabad félreérteni amit mondom. Ha mást nem, ugyanabban a státuszban kitűnő tudású. Nagyon sokan tanulnak a Hivatalban, s most nem személyre szóló a dolog, de valahol ennek határt kell szabni, mert a végén nem lesz aki dolgozzon.

Katona Csaba:

Valószínű, hogy hosszú távon, mivel az előmenetele nem lesz itt biztosított, mivel egy idő után telítődik, biztos vagyok benne, hogy el fog innen menni.

Leszkovszki Tibor:

Van rá példa, ebben a Hivatalban kitanítottuk az urat, s azt mondta, hogy csak kihalásos alapon lehet előre lépni, ma a pétfürdői hivatal dolgozója, fizettek tokkal-vonóval mindent és elment.

Jámbor Attila:

Ha azt mondjuk, hogy nem támogatjuk, nem lennénk szőrös szívűek, mert egészen ez évig támogatta a Hivatal a hölgyet azért, hogy valamire jusson. Szerintem ez is hozzátartozik ahhoz, ha az ember mérlegel.

Dr. Fekete Antal János:

Függetlenül attól, hogy a munkáltató kötelezi-e továbbtanulásra a kolleganőt vagy nem kötelezi, neki a konzultációkra, a vizsgákra biztosítani kell a

szabadidőt. Ha az Önkormányzat nem tud segíteni neki az anyagiakban, akkor nem tudok szerződést kötni vele, de a szabadidőt a vizsgákra biztosítani kell, ez vizsgánként 4 nap.

Egy olyan változó világban élünk, hogy ami ma igaz volt, az holnap nem igaz. Mire mondom ezt: a nyáron még úgy volt, hogy az útlevél kezelő csak felsőfokú végzettségű személy lehet, vagy jogi egyetemet, vagy államigazgatási főiskolát végzett személy lehet az okmányirodában, ugyanis be tud nézni majd a bünyügi nyilvántartástól kezdve számos helyre, s neki kell itt meghozni a határozatot arra, hogy az ügyfélnek megadja az útlevél jogosítványt vagy nem. Most ehhez képest visszalépés történt, most elég a középfokú végzettség is erre a szintre. Ha mégis valaki meggondolja magát, újra beléphet a felsőfokú végzettség. Egy másik dolog: a lakáshozjutás támogatása: megszűnik az eddigi megoldás, nem tudom a Képviselő-testület mit fog dönteni, hogy mi vállaljuk fel vagy pénzügyi tetszük át - s jó pénzért egy pénzügyi fogja bonyolítani ezeket az ügyeket a továbbiakban Várpalotán. Ha azt mondja a Testület, hogy mi vállaljuk fel, akkor megfelelő képesítésű szakembert kell biztosítani erre a feladatra. Azokat a kollégákat kell továbbképezni, azoknak a kollégáknak kell képesítést adni, akik ezt a Hivatalban vállalják, akik már jó pár éve itt dolgoztak, akik tudják, hogy miről van szó.

Első vagy további diploma: erre azt tudom mondani, hogy a Hivatalnak is van egy olyan szakembere, lásd környezetvédelmi szakmérnök, amit valaki felvállalt szerencsére, aki más önkormányzatoknak is ad tanácsot.

L e s z k o v s z k i Tibor:

A tandíj 95.000,-Ft, ki kell fizetni a jegyzeket, az utazási költséget. Kérdezem, az eddigi gyakorlat alapján amikor a kolleganők tanulmányokat folytatnak és egymást felvilágosították, megtalálták-e azt a jogi forrást, hogy azon az alapon, hogy a másik megkapta, ő is megkapja? Igen. Akkor így számoljunk.

A Hivatal központi gazdálkodás költségvetését mennyivel emeli meg ebben a félévben a Testület, hogy a munkáltató tanulmányi szerződést köthessen a dolgozóval? Ez a kérdés, ebben kell dönteni.

A határozati javaslatban az a varázsmondat, hogy 1999. szeptemberétől történő megkezdéséhez és folytatásához szükséges munkáltatói költségterítés fedezetét a mindenkori költségvetés terhére biztosítja - ez az, amin én most lovagolok.

Kérdezem, biankóként elfogadja-e a Képviselő-testület, vagy nem, s ezt a határozati javaslatot teszem fel szavazásra.

D r. F e k e t e Antal János:

Javasolom a Képviselő-testületnek, hogy 95.000,-Ft-os félévenkénti tandíjat vállalja fel, erre kötök szerződést a dolgozóval.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Ha jogilag rendben van, akkor elfogadom. Jegyző Úr az előterjesztő, kérdezem, akkor mit kér?

D r. F e k e t e Antal János:

95.000,-Ft támogatást félévente.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Ennek egyéb vonzata is van.

L a s s ú Tamás:

Minden évben van az Önkormányzatnak egy kerete a költségvetésben, amit a Testület jóváhagy erre a célra.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Nem tudom másként feltenni a határozati javaslatot, mint hogy azt mondom, hogy a tandíjat felvállalja-e a Képviselő-testület, s ehhez ami köthető tanulmányi szerződésben.

A tandíjat és a fizetett távollétet biztosítja-e a Képviselő-testület, aki támogatja, kérem szavazzon.

A Képviselő-testület 8 igen szavazattal, 5 ellenszavazattal, 5 tartózkodás mellett a javaslatot nem fogadta el.

34.) A 181/1999. (VI.24.) számú képviselő-testületi határozat 7.) pontjának - a parkolási díjak bevezetése - határidő módosítása (300.)

L e s z k o v s z k i Tibor:

A bizottsági állásfoglalásokat kérem!

F a z e k a s István:

A Városrendezési és Kommunális Bizottság a határozati javaslatot elfogadásra javasolja a Képviselő-testületnek.

D o m o k o s István:

A Jogi és Ügyrendi Bizottság 7 igen szavazattal a határozati javaslatot elfogadásra javasolja a Képviselő-testületnek.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Kinek van kérdése?

Vélemény, észrevétel?

Aki a határozati javaslattal egyetért, kérem szavazzon!

A Képviselő-testület 18 igen szavazattal a következő határozatot hozta:

325/1999. (X.28.) számú képviselő-testületi határozat:

Váralota Város Önkormányzati Képviselő-testülete elhatározza, hogy a 181/1999. (VI.24.) számú képviselő-testületi határozat 7.) pontjának - a parkolási díjak bevezetéséről - határidejét 2000 január 31-re módosítja.

Felelős: Leszkovszki Tibor polgármester

35.) Gyöngyvirág utcai volt kollégium hasznosítása

(299.)

Leszkovszki Tibor:

Megváltozott körülményekre való tekintettel Fehérvári úrnak van egy új javaslata. Kérdezem, hogy a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság hogyan foglalt állást?

Bátor Antal:

A Gazdasági és Pénzügyi Bizottság 7 igen szavazattal javasolja, hogy a 245/1999. (IX.09.) számú testületi határozatba pótlólag kerüljön be felajánlásként esetleges vállalkozásra a Gyöngyvirág utcai volt kollégium épülete.

Dr. Fehérvári László:

Módosítanám a kérelmet, most a beruházási költség 50 %-ának a felét kérném támogatásul a T. Képviselő-testülettől.

Leszkovszki Tibor:

2,5 millió forint támogatást javasolok a Testületnek változatlan feltételek mellett.

Bátor Antal:

Egyetlen gond lehet, ha privatizáljuk a Közüzemi Vállalatot, megint egy faramuci helyzetet fogunk csinálni a vagyonrésszel.

Leszkovszki Tibor:

Senki nem adta át tulajdonba, csak hosszútávú üzemeltetésre.

Aki a 2,5 millió forintos támogatással változatlan feltételek mellett egyetért, kérem szavazzon!

A Képviselő-testület 17 igen szavazattal, 1 tartózkodás mellett a következő határozatot hozta:

326/1999. (X.28.) számú képviselő-testületi határozat:

Várpalota Város Önkormányzati Képviselő-testülete 231/1999. (VII.22.) számú határozatát a következőkkel egészíti ki:

Várpalota Város Önkormányzati Képviselő-testülete elhatározza, hogy a tulajdonában lévő, várpalotai 2720 helyrajzi számú, 1259 m² területű, helyileg a Gyöngyvirág utcai ingatlanon álló felépítmény (volt kollégium) emeltszintű vendégházzá történő átalakítása céljából a Várpalotai Önkormányzati Közüzemi Vállalat részére a várható beruházási költségre 2.500.000,-Ft-ot átad.

Felelős: Leszkovszki Tibor polgármester

Határidő: a költségvetési rendelet módosítására: következő testületi ülés

C s ő v á r i János:

Tisztelt Képviselő-testület!

Surányi Pál képviselőtársammal egy előterjesztéssel élünk. Azt javasoltuk ebben az előterjesztésben, hogy az önkormányzati munka két fontos területére alpolgármesternek válassza meg a Képviselő-testület Bátor Antal urat. Mintahogy tudjuk a megfelelő rendelkezésekből, törvényekből, hogy alpolgármestert csak úgy választhat a Képviselő-testület, ha Polgármester Úr támogatja, illetve előterjeszti. A leírtakból egy részt emelnék ki, aminek a.) pontja szerint az alpolgármester a japán hitelprogram tökerész visszafizetés csökkentésében járna el, a b.) pontja szerint - és itt szeretnék pontosítani, a néhány órával ezelőtti döntésünk miatt - bíróság, ügyészség, földhivatal elhelyezése feladatkör ellátásával lenne megbízva.

Nyilvánvaló ezzel plusz díjazás nem járna, és nem főállásban, hanem másodállásban kérnék, hogy ezt Polgármester Úr támogassa.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Előterjesztőként Bátor úr tiszteletdíjáról nem mondhatnak le. Ha én javasolom és a Képviselő-testület társadalmi megbízatású alpolgármesternek megválasztja, akkor jogi értelmezéseim szerint nem jár képviselői tiszteletdíj, nem jár bizottsági tagsági díj, nem jár bizottsági elnöki díj, magyarul akkor Bátor Antal az összes javadalmazásáról, mint képviselő és mint alpolgármester lemondott. Én nem kívánom a Bátor képviselőtársamat olyan helyzetbe hozni, hogy robotol, csinálja a melót. Nagy tisztesség és becs is, de nagy áldozat lenne érte.

S u r á n y i Pál:

A testület dönthet abban, hogy milyen javadalmazása legyen. Lehetne egy előzetes megállapodás, hogy amennyi most volt a tiszteletdíja, azt a javadalmazást kapja.

Még egy kis megjegyzésem lenne az előterjesztéssel kapcsolatban. Egyes képviselő-társaim kifogásolták az előterjesztés 2. oldalán azt a bizonyos három sort, kissé erősre sikeredett megfogalmazása miatt. Jogos volt a kifogás, úgy finomítanám, hogy érdemi előrelépést nem sikerült elérni ezekben az ügyekben. A mai napon történt egy olyan típusú érdemi előrelépés, ami egyeseket nagy örömmel tölt el, másokat kevésbé, de ezen túl vagyunk már. Tényleg erős volt a fogalmazás, nem állja a helyét, hiszen ez a köteg, amit letett jegyző úr az azt mutatja, hogy intézkedések történtek, csak...

L e s z k o v s z k i Tibor:

Bizottsági állásfoglalásokat kérem!

C s ő v á r i János:

Az Oktatási, Kulturális és Sport Bizottság 6 igen, 1 nem szavazattal, 2 tartózkodás mellett elfogadásra javasolja a Képviselő-testületnek a 307. számú előterjesztést.

Dr. Szabó Gyula:

Az Egészségügyi, Szociális és Lakásügyi Bizottság 3 igen szavazattal, 4 ellenszavazat mellett az előterjesztést nem javasolja elfogadásra a Képviselő-testületnek.

Sajtós János:

Inota Városrész Önkormányzó Testülete 1 igen szavazattal, 1 nem szavazattal, 7 tartózkodás mellett nem javasolja Bátor Antal képviselő úrnak társadalmi megbízatású alpolgármesterré történő választását.

Bátor Antal:

A Gazdasági és Pénzügyi Bizottság 6 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett javasolja Bátor Antal képviselő társadalmi megbízatású alpolgármesterré történő megválasztását.

Domokos István:

A Jogi és Ügyrendi Bizottság 8 igen szavazattal, 3 tartózkodás mellett elfogadta, hogy a társadalmi megbízatású alpolgármester választásáról név szerinti szavazással dönt.

A Jogi és Ügyrendi Bizottság a név szerinti szavazás eredményeként 7 igen szavazattal, 4 ellenszavazat mellett társadalmi megbízatású alpolgármester választását támogatja.

Leszkovszki Tibor:

Kérdése kinek van? Vélemény, észrevétel?

Fazekas István:

Tisztelt Képviselő-testület! Én úgy gondolom, ma csak elvi döntésre kellene jutnunk, mert itt rengeteg sok dolog tisztázandó az illetékesek bevonásával, sőt szélesebb körben is. Érintette Polgármester úr, hogy a bizottság működését is befolyásolja a személyi változás, tehát véleményem szerint komolyabb egyeztetés szükséges. Esetleg szavazzunk arról, hogy elfogadjuk, vagy pedig a részletek tisztázása után egy új előterjesztés keretében döntsünk.

Domokos István:

Magam részéről támogatom az előterjesztést. Én tudom, mit jelent Várpalota város alpolgármesterének lenni, s hivatalos helyen tárgyalni. Mindenki tudja, hogy 1990-1994-ig Várpalota alpolgármestere voltam, és állítom, hogy ennek köszönhető az, hogy a japán hitelt végsősoron sikerült kiharcolni, mert ha én sima képviselőként megyek oda, akkor nem áll velem szóba senki. A tiszteletbeli vagy társadalmi megbízatású alpolgármestert másként fogadják akármelyik közhivatalban. Azt hiszem, hogy ez előnyt jelent számunkra, mert Bátor úr jobban tudja képviselni az érdekeinket, ha lesz ilyen titulusa, ami végsősoron anyagi kihatással az Önkormányzat részére nem jár. Kérem Képviselő-társaimat, ezt támogassák. Szerintem ezt így elfogadhatjuk, s később a részletekről lehet dönteni.

Dr. Baricza Sarolta:

Szeretném elmondani, amit már bizottsági üléseken is elmondtam, hogy van egy polgármesterünk, egy alpolgármesterünk. A választás idején ezt jól

meggondoltuk, s akkor is felvetődött, hogy legyen-e belőlük több. Én nem látom most semmi okát annak, hogy több legyen. Én azt hiszem, hogy akkor kellene erre kényszerülnünk, ha a polgármester és az alpolgármester azt mondja, hogy ők már roskadoznak a feladat alatt és nem tudják azt ellátni. Bátor úr igen kiváló vezetője a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságnak, én személy szerint ezzel nagyon elégedett vagyok, ahogy ezt végzi, és nem hiszem, hogy jó lenne, ha ebben változtatnánk. Olyan fontos pozíciót vesztené el, ami megint nagyon fontos és meghatározó, és azért került ő abba a pozícióba, mert úgy tartottuk fontosnak. A munka minősége nem attól javul, ha többen végzik. Ha valamivel nem vagyunk elégedettek, akkor mondjuk meg és szólítsuk fel azt, akinek a feladatot el kell végezni.

J á m b o r Attila:

Abban szeretnék biztos lenni, hogy ugye ez a társadalmi megbízatású alpolgármesterség nem azt jelenti, hogy ez egy polgármestert helyettesítő pozíció. Szeretném, ha Bátor úr erre majd válaszolna. A 4. pont azt mondja, hogy az alpolgármester a polgármester irányításával látja el a feladatait. Tehát, ha ez az intézmény létrejön, akkor a hatalmi ágak egymáshoz viszonyított helyzete pontosan lefűzött kell, hogy legyen, nehogy később ebből bármiféle probléma adódjon. Úgy tudom, hogy a társadalmi megbízatású alpolgármester bérezése a polgármester fizetésének valamilyen százalékában van meghatározva.

L e s z k o v s z k i Tibor:

10 és 35 %-a a 183.260,-Ft-nak.

J á m b o r Attila:

Csak azért hívnám fel a figyelmet erre, mert Surányi Pál az eredeti tiszteletdíjnak megfelelő összeg meghagyását javasolta. Itt a törvényesség nem tesz keresztbe?

L e s z k o v s z k i Tibor:

Nem tesz keresztbe, többet tesz lehetővé. 57 ezer forintjával szemben hozzávetőlegesen 65 ezer forintnak felel meg az én 35 %-om. Tehát nem lépi túl.

J á m b o r Attila:

Az ügy elindítójának jó ez az anyag, de végleges döntéshozatalra természetesen nem. Az eddigi hozzászólások egy része megerősített abban, hogy sok mindent tisztázni kell ahhoz, hogy véglegesen tudjuk, mire adjuk áldásunkat. Köszönöm.

K a t o n a Csaba:

A testület eddigi munkáját megítélve, néhány sarkalatos ponton nagyon hosszú ideig tudtunk döntést hozni. Ha ezt is ugyanilyen hosszú ideig döntögetjük, akkor nem lesz értelme annak, hogy erre a célra válasszunk valakit is.

Dr. F e k e t e Antal János:

Megütötte a fülemet az erre a célra. Nincsen cél, ha a polgármester nem ad feladatot az alpolgármesternek, akkor nincsen feladata.

K a t o n a Csaba:

Ha tiszta vizet öntünk a pohárba, akkor valójában az egész a Polgármester úron áll vagy bukik. Ha ő jelöli és a testület megválasztja, és ha a Polgármester úr feladattal látja el - ha ez a szándéka meg van - akkor van értelme, hogy válasszunk egy alpolgármestert.

S u r á n y i Pál:

Egyáltalán a Polgármester Úr támogatja-e, és ha támogatja, utána beszélhetünk arról, hogy mik legyenek a részletek.

B á t o r Antal:

Köszönöm a szót. Azt szeretném, ha a Polgármester Úr abban nyilatkozna, hogy igen vagy nem. Leírták és én megismételem, csak az előterjesztésben szereplő feladatra vállalkozom, semmilyen más feladatot nem kívánok felvállalni. Ha ez nincs, akkor okafogyott az egész. Van két feladatcsoport, ha ez megy, akkor megy. Egyértelműen a Polgármester Úrnak válaszolnia kell, hogy fel tudja-e vállalni ezt a munkafeladattal történő megbízásomat. Ha igen, akkor érdemes tovább bármiről is beszélni.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Itt kezdődik az alapvető probléma Tisztelt Képviselőtársam. Mentalitás és tárgyalásbeli különbség. Bátor úr nekem ultimátumot ne adjon.

B á t o r Antal:

Ez nem ultimátum, én csak így vállalom fel.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Ha én Bátor Úrnak adok bizalmat és javaslom a testületnek a megválasztását, az általa kért feladatok végrehajtására, akkor engedje meg nekem, hogy éljek a törvény adata lehetőséggel, hogy ezt bármikor bővítem, s a feladatok ellátásának tükrében azt mondom, hogy azonnali hatállyal megvonom és a ciklus végéig tiszteletbeli társadalmi megbízatású alpolgármester feladat nélkül. Két szélsőséget mondtam. Tehát Ön azon jogomat nem korlátozhatja, hogy mire adok megbízást. Többek között erre.

B á t o r Antal:

Személyes beszélgetésünkör én azt is elmondtam, hogy abban a pillanatban a megbízatásomat visszaadom, ha ezek a programok vagy nem tudnak megvalósulni, vagy már meghaladták, tehát okafogyottá válnak. Én nem kívánom a ciklus végéig kitölteni, úgy érzem, hogy ez bő 1 éves feladat, nem több, és ez nem ultimátum. A saját véleményemet mondtam el. A japán hitelprogram tőkerésze visszafizetésének csökkentése az egyik feladat, a másik már csak közintézmények (bírószék, ügyészség) városba történő, elhelyezésére korlátozódik. Nem akarok és nem is fogok felvállalni olyan munkát, ami ezen túlmegy. Ha ezt így el tudja vállalni, akkor jó, ha nem akkor rövidre tudjuk zárni. Soha nem szeretem azt, ha csak azért beszélgetünk valamiről, hogy majd sikerül valahol valakit lesre futtatni. Egyenesen mondjuk meg egymásnak, hogy mire számíthatunk. Akkor harag nem lehet, az csak akkor van, ha sikerül egymást lesre futtatni, nem céloim, gondolom Polgármester úrnak sem.